

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV TIL: Deichman, Carl FRA: Langebek, Jacob (1752-12-23)

Citation: Langebek, Jacob: "BREV TIL: Deichman, Carl FRA: Langebek, Jacob (1752-12-23)", i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSK BEVANDLING, s. 161. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000082.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

23. December 1752.
TIL CARL DEICHMAN.

Velædle og Velbyrdige
Høistærede Hr. Cancellie Raad!

Ieg kan ikke andet end høiligen beskyldte min egen Uhøflighed, som har imodtaget mere end eet Brev fra min Hr. Cancellie Raads kiære Haand, uden derpaa hidindtil at have svaret. Mange Forretninger falde her i Kiøbenhavn for den, som i adskillige Sysler er indviklet, og end flere andre Slags avocamenta, som oftest gjøre Hinder baade i den ene og den anden Pligt. Adskillige gode Venner har ieg, som ære mig med deres Skrivelser, saavel i vore egne Provincer som uden for. Nogle af disse have den Beskaffenhed, at ieg maa besvare dem strax, andre nødes ieg der s. 162imod til at lade noget ligge. Men hvor vil ieg hen med al denne Snak til Hr. Cancellie Raad Deichman, som ieg holder alt for ædelsindet til at kunne i mindste Maade fortryde paa min lange Udeblivelse, og alt for eftertænsksom til at ikke skulle overveie de Omstændigheder, ieg, der har gjort mig selv saa godt som til et frivilligt Slæb for Verden, kan være udi.

J. Langebeks Breve.

11

At komme til hans sidste angeneme af 13. Novembris, da seer ieg, at Hr. Cancellie Raaden ogsaa i afvigte Sommer har haft Prøver af den Urolighed, der flyder af mange Bekiendters Nærværelse. Hvad maae da vi ikke her sige, som næsten hver Dag leve i Sværmen, i sær om Vinteren, naar alting er i Staden. I det mindste kan ieg for min Deel bevidne, at ieg neppe nogen Uge kan have en eneste heel Dag til mine Forretninger og mit eget Arbeid. Nogen Tid sover man bort, mere end Halvparten af den øvrige spildes paa Bekiendtskab og paa dem, man ellers har at handle og tale med, den mindste Deel bliver da til overs til Forretninger, saa det er intet Under, at, naar man haver arbeidet i mange Aar, man dog saa godt som intet haver gjort.

Tak og tusind Tak for den gode Efterretning om de i Stavanger befmdlige gamle Documenter, som ieg ikke skal forsømme at gjøre Anstalt om. Ieg har største Aarsag herudi at prise Hr. Cancellie Raadens Omhu og fremdeles at haabe fra Hans Aarvaagenhed flere deslige Opdagelser. Af Hammer Kiøbstedes Krønik¹ har ieg selv et Par Afskrifter, des uagtet ønskede ieg gjerne, naar Leilighed engang faldt, at see den Original, som Cancellie Raaden har, for at conferere mine dermed og derefter at indføre den i Magazinet. Ieg har seet adskillige Copier deraf, men altid her og der nogle Forandringer, saa det er værdt at sammenholde de ældste og beste Exemplarer deraf, som man kan faae. Provsten Spielberg har ieg paa Hr. Cancellie Raadens Erindring tiltænkt et exemplar af Wormii Epistler², som s. 163 ved første Leilighed skal blive opsendt. Ligeledes er ogsaa et Exemplar gjerne til Hr. Cancellie Raadens egen Tieneste; thi ieg troer ikke, han har uden det gamle Oplag, hvor baade portrait, Titel, Fortale, Register &c. fattes.

Dersom Hr. Cancellie Raaden engang taler med eller tilskriver Hr. Etats Raad Stuchenbroch, bad ieg gjerne, han paa en god Maade vilde hos hannem søge at fornemme, om vi ikke snart i Videnskabernes Societet fra hans Pen maatte vente noget godt. Greven, vores høie Præses, har adskillige gange talt derom og undret paa, at vi endnu intet har seet fra een og anden af de bedste Membris, i sær fra Hr. Et. R. Stuchenbroch, en Mand, som man havde noget mere end almindeligt at formode fra¹.

Det er mig kiært at fornemme, at Hr. Cancellie Raaden samler paa historiske Efterretninger om Bergverkerne i Norge. Det er en Materie, som ieg selv længe har tænkt paa til en Afhandling at oplæse i Societetet, har og allerede forlængst begyndt paa en Udkastning til en Historie om de Norske Bergverkernes Oprindelse af adskillige Papirer, som ieg i Archivet har forefundet. Ønskede derfor gjerne, om Hr. Cancellie Raaden uden Fortrydelse vil gjøre det, at vide, hvad han allerede har derom. Finder ieg da, at hans Forraad er større end mit, skal mit være til Hans Tieneste: Men skulde min Samling være størst, formoder ieg samme Føielighed af ham, som med tilbørlig Taknemlighed offentlig skal blive erindret.

Det Siette Bind af Magazinet er nu lieelt færdigt. Gud veed, om der i tilkommende Aar bliver noget videre af dets continuation eller af Selskabets Historie. Alting ligger paa mine Skuldre, og Kongens Arbeid, som tillige interesserer Publicum, maae gaae for. Ieg mener det store Corpus Diplomaticum Daniæ et Norvegiæ, hvis første Tome, som vil gaae til Enden af det 13de Seculo, ieg i denne Vinter bliver færdig med, saa vidt her i Stadens s. 164 Biblioteker og Archiver er at opfiske: Saa ieg nok kommer til at anvende Sommeren paa en Reise igiennem vore Danske og Holstenske Provincer og maaskee noget videre, for at opsøge, hvad endnu kan fattes, ligeledes i samme Henseende at passere den følgende Vinter i Stokholm og Upsal. Dog er endnu intet vist derom besluttet. Var der noget tilstrekkeligt af deslige Ting at vente i Norge, kunde ieg maaskee ved saadan Leilighed ogsaa faae de¹ der at see en og anden god Ven. Ieg frygter allerede at have overgaaet Grændserne af et ordentligt Brev, hvorfor ieg, næst at ønske et lykosaligt tilstundende Nyt Aar, maa slutte, forblivende med uafsladelig Høiagtelse

11*

Langebek, Jacob, *Breve fra Jacob Langebek,*

Min høistærede Cancellie Raad s
ærbødigste Tienere
I. Langebek.

Khavn d. 23. Decembris 1752.

P. S. Hr. Cancellie Raadens aarlige Contingent til Selskabet tager ieg hver 11. Iunii og 11. Dec. hos Hr. Iust. R. Soelberg, hvilket ieg paa Selskabets Vegne taknemligen erindrer. Veed ikke, om ieg tilforn har skrevet, at Hans Maist. i afvigte Sommer har som begyndelse til en Fond foræret Selskabet 1000 Rxdlr., som er udsat paa Rente. Mag. Schøning har nyligen nedsendt til Societetet en smuk Afhandling, som er en Historie af Nordlyset i de ældre Tider. Iust. R. Klevenfeld formelder sin respect.